

Новаторство Б. Шоу

Англійський драматург створює новий тип інтелектуальної драми, в основі якої – не стільки цікавий сюжет, скільки гострі зіткнення ідей, боротьба протилежних позицій у вирішенні морально-соціальних проблем. Сам автор їх називає "драми-дискусії".

Історія написання

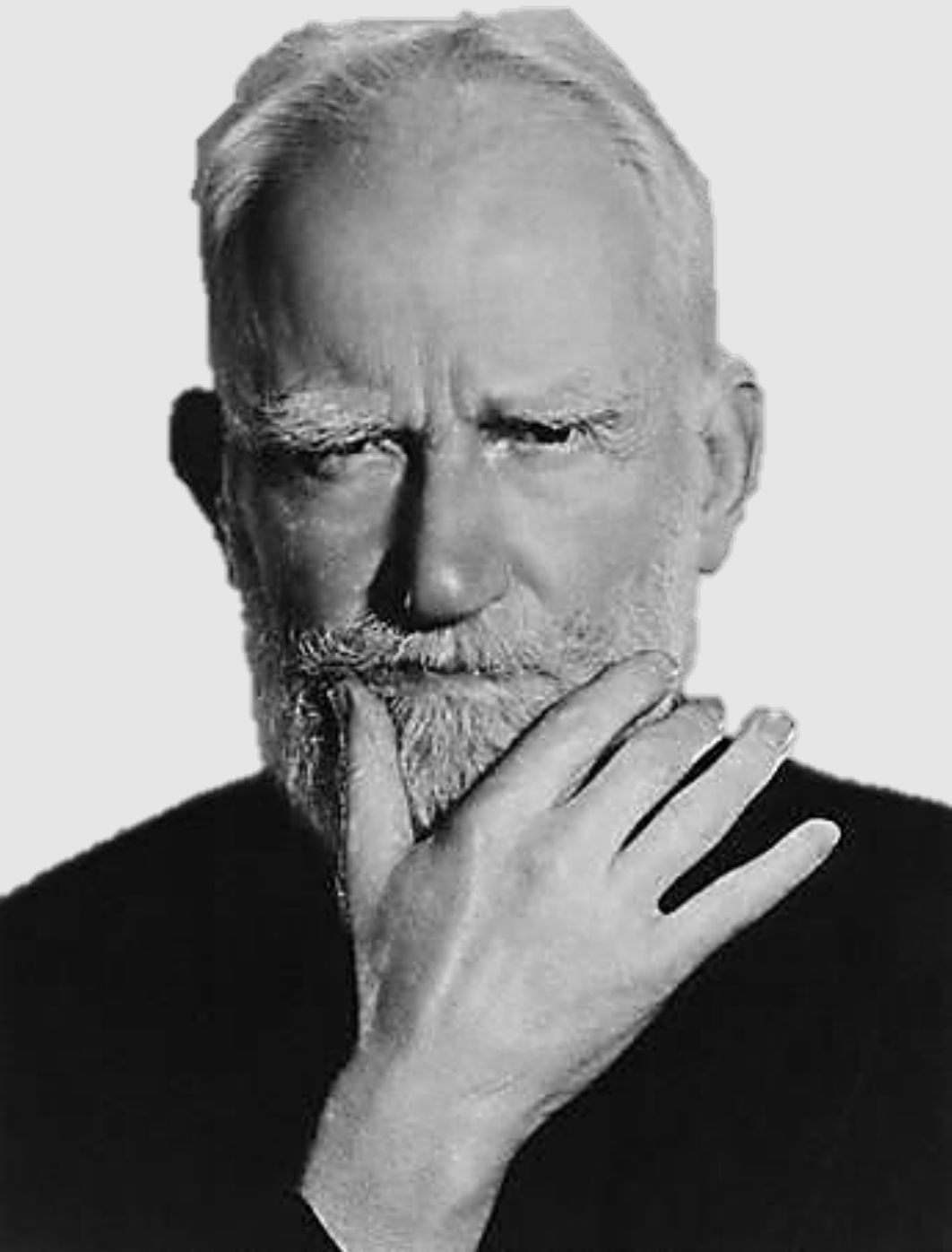

Б. Шоу написав п'єсу за 4 місяці. Всюди п'єса мала величезний успіх, але Б. Шоу не поспішав публікувати текст п'єси, так що першим з'явився її німецький переклад (перед віденської постановкою, на початку 1913 року), а в листопаді 1914 року, вже після театрального тріумфу, текст був надрукований в двох журналах.

Символізм назви

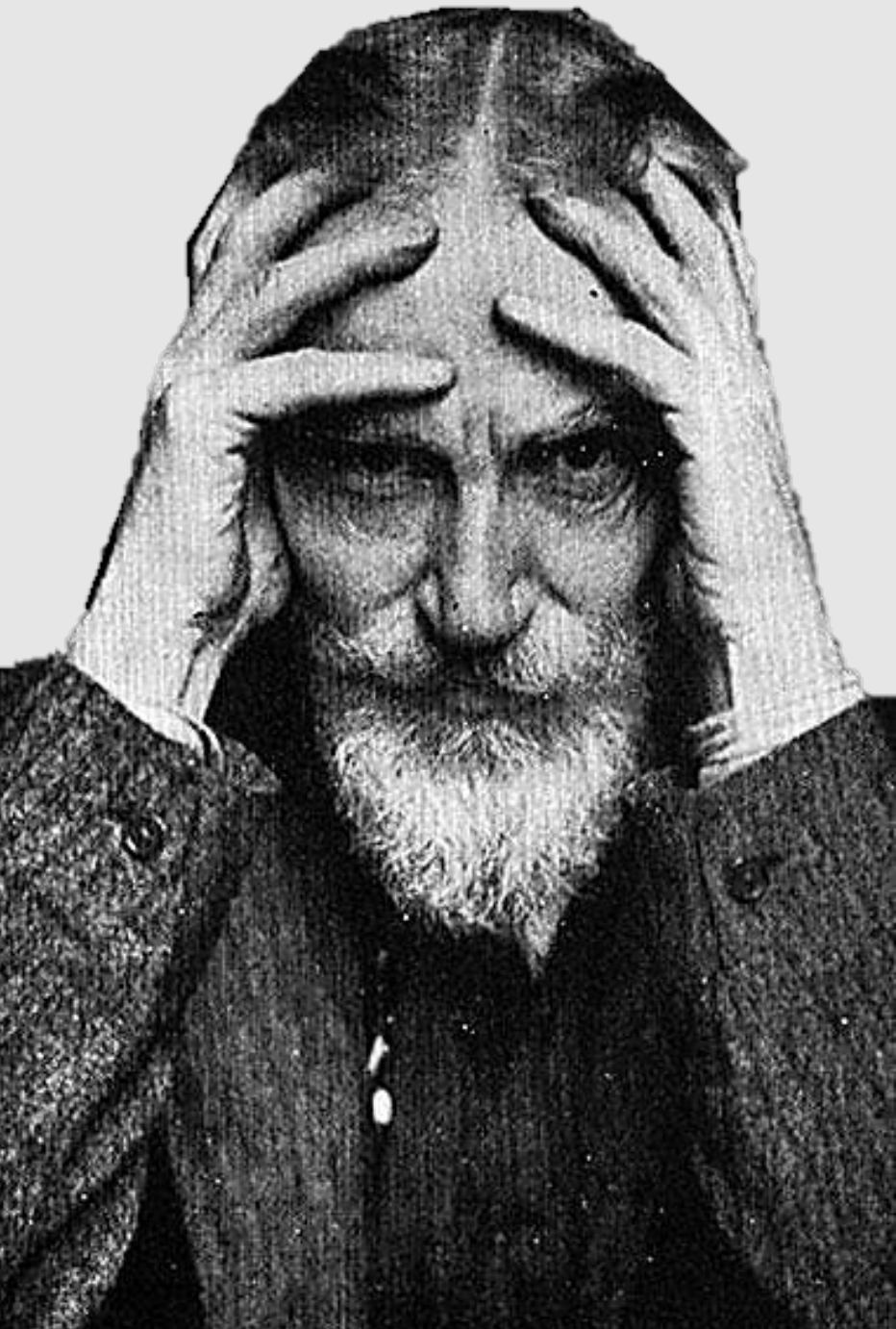
У давньогрецькій міфології Пігмаліон – скульптор, який цурався жінок і жив самотньо. У своїй самоті він зробив статую прекрасної жінки і закохався в неї. Пігмаліон звернувся з благанням до Афродіти, щоб вона оживила його творіння. Зворушена такою любов'ю, богиня виконала прохання. Галатея, яка ожила стала дружиною Пігмаліона і народила йому дочку.

Тематика

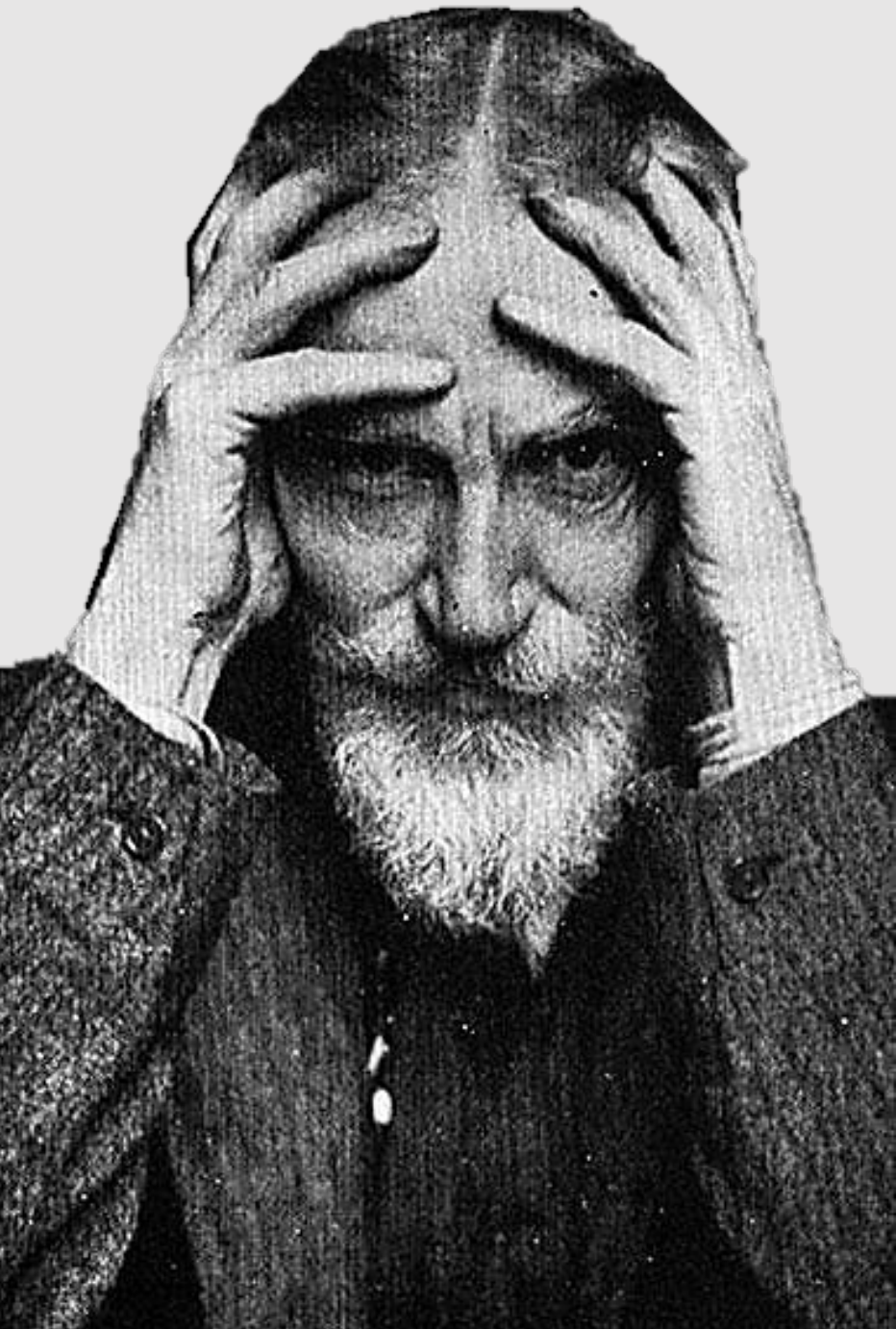
Процес відновлення людської душі, духовного пробудження особистості, розвитку її морального й інтелектуального потенціалу під впливом творчості. Жанр п'єси – соціальна комедія, у центрі якої поставлені проблеми великого суспільного значення.

Соціальна проблематика

Соціальна: критика станових забобонів і умовностей буржуазного суспільства; утвердження творчих сил, потенційних можливостей людей з народу й обмеженість їх реалізації навіть найбільш яскравими представниками; проблема руйнівного впливу бідності на особистість; тверезий погляд на положення простих людей, осуд люмпенської психології як споживчого підходу до життя.

Моральна проблематика

Моральна: проблема відповідальності вченого за наслідки експерименту, неприпустимість експерименту над людиною; глузування над буржуазною мораллю і цінностями. Проблеми науки: значення мови як найважливішого фактора в розумовому і духовному розвитку особистості.

Еліза Дуліттл

1. Не можна назвати привабливою, але риси обличчя у неї непогані, стан шкіри та зубів залишає бажати кращого.
2. Років вісімнадцять-двадцять, не більше.
3. На ній чорна солом'яний капелюх, поруділи чорне пальто, вузьке в талії, ледве доходить до колін, з-під нього видно коричнева спідниця і полотняний фартух. Башмаки, видно, також знали кращі дні.
4. Волосся її якогось мишачого кольору, не зустрічається в природі.

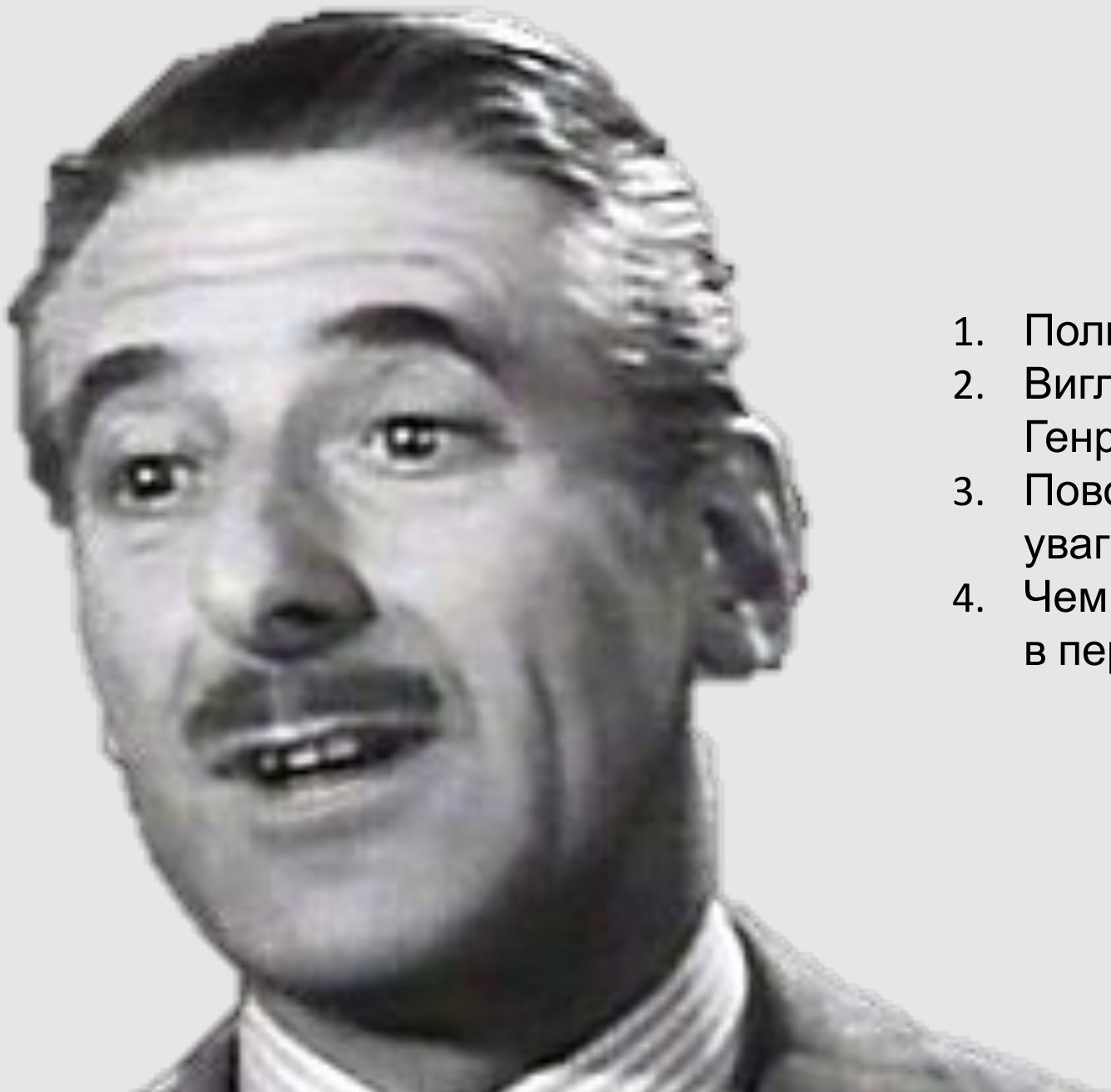

Генрі Хіггінс

1. Професор фонетики і знавець індійських діалектів.
2. Міцний, здоровий чоловік
3. Років сорока або близько того;
4. На ньому чорний сюртук, крохмальний комірцець і чорний шовковий галстук.
5. Схожий на невгамовного дитини, шумно і стрімко реагує на все, що привертає його увагу, і, потребує постійного нагляду,
6. Щирий далекий від злісних спонукань, що викликає симпатію

Пікерінг

1. Полковник, зразковий джентльмен.
2. Виглядав благородніше, ніж професор Генрі Хіггінс.
3. Поводиться виховано, спокійно, не звертає уваги на деякі «випади» Елізи.
4. Чемність Пікерінга зіграла вирішальну роль в перетворенні Елізи Дуліттл

Та інші

1. Місіс Хіггінс – мати професора.
2. Місіс Пірс – економка (жінка, що займається веденням домашнього господарства) Генрі Хіггінс.
3. Альфред Дуліттл – батько Елізи
4. Місіс Ейнсфорд Хілл – гостя місіс Хіггінс.
  1. Клара – її дочка.
  2. Фредді – її син, закоханий у Елізу.